

Temsil

– MESUT ÇİFTÇİ · 01 Ağustos 2025

Ben bir kahraman değilim elbet,
Yoktur bende gökleri delen heybet,
Etten kemikten bir insanım yalnızca,
Nasıl düzelteyim insanlığı aklımca?

Toprağa dökülen bir damla kan,
Ağır bir bedel zihinlerde dolaşan.
Bir ben miyim bu dünyanın hamalı,
Ceplerim delik, esvaplarım yamalı.

Yer kürenin ahı; düşüncelerim ağır,
Sesimi duyan mı var? Bağır ha bağır!
Yerdekiler de sağır göktekiler de lal,
Benimde ağızıma çalma bir damla bal.

Sürgün gelmişim bu dünyaya bende,
Bulunmaz bir nebze derman bedende.
Köşe başları tutulmuş kalmamış yer,
Her günüm hüznün ve her gecem keder.

Ellerim tertemiz alnımda yoktur iz,
İyi olanlardanım taşımadım hiç giz.
Lakin istemez kimsecikler bu ademi,
Anlamak ne mümkün artık bu alemi?

Yana yana kalmadı bağrımda köz,
Bu bir ağıt ki bırakmadı bende göz.
Vazgeçtim bırakın artık benim yakamı,
Hep kışla geçti ömür göremedim baharı.

Gün gelecek elbet bende öleceğim,
Bu vefasız diyardan bende gideceğim.
Yaşamadan ölmek olur mu söyleyin,
Susun artık yalnızca sözlerimi dinleyin.